

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย

พ.ศ.

รัฐสภา

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ สผ ๐๐๑๗.๑๔/๒๐๕๑

รัฐสภา

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายกรุงศรีวิไล สุทินเผือก	๒. ศาสตราจารย์พิเศษกาญจนาภรณ์ สิริโรจน์
๓. นายเกรียงไกร นาควะรี	๔. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม
๕. นายขจิตร์ ชัยนิคม	๖. นายคำคุณ สิทธิสมาน
๗. นายจัตรงค์ เสริมสุข	๘. ศาสตราจารย์พิเศษชัยเกษม นิตสิริ
๙. นายชัยรัตน์ วงศ์วิธร	๑๐. พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ
๑๑. นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ	๑๒. นายดิศทัต คำประกอบ
๑๓. นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	๑๔. นายธนตล สุวัฒน์ฤทธิ
๑๕. นางสาวอรรณพลักษณ์ ลาภินี	๑๖. นายนพดล แก้วสุพัฒน์
๑๗. นายนพพล เหลืองทองนารา	๑๘. ศาสตราจารย์กิตติคุณบวรศักดิ์ อุวรรณโณ
๑๙. นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	๒๐. นายพลวัฒน์ โรจน์บุญฤทธิ
๒๑. นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	๒๒. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช
๒๓. นายมุฮัมมัดอารีฟิน จะปะเกีย	๒๔. นางวรารัตน์ อติแพทย์
๒๕. พลเอก วสันต์ สุริยมงคล	๒๖. พลตำรวจตรี วิชัย สังข์ประไพ
๒๗. นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	๒๘. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์
๒๙. นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์	๓๐. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
๓๑. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๓๒. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล
๓๓. นายอมร นิลเปรม	๓๔. รองศาสตราจารย์อานนท์ มาเฝ้า
๓๕. นายอำพล จินดาวัฒนะ	

/บัดนี้ ...

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บวรศักดิ์ อุวรรณโณ

(ศาสตราจารย์กิตติคุณบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมาธิการ ๑

กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๑๑๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ adhoc_committee@hotmail.com

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวปริยาภรณ์ แก้วโยน)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมาธิการ ๑

นางสวณันท์ณภัส บางต่าย/ร่าง

นางขวัญหทัย รัตนประภา/พิมพ์

นางสาววลัยพร ภารา/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นางสาวนันทณภัส บางต่าย

ครั้งที่ ๒ นางสาววลัยพร ภารา

ครั้งที่ ๓ คณะทำงานของสำนักกรรมาธิการ ๑

ครั้งที่ ๔ นางสาวปริยาภรณ์ แก้วโยน

รายงานคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) ศาสตราจารย์กิตติคุณบวรศักดิ์ อุวรรณโณ	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) ศาสตราจารย์พิเศษชัยเกษม นิติสิริ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) ศาสตราจารย์พิเศษกาญจนาภรณ์ สิริโรจน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๘) นายนพดล แก้วสุพัฒน์	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๙) นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๐) พลตำรวจตรี วิชัย สังข์ประไพ	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๑) นายสังศิต พิริยะรังสรรค์	เป็นกรรมาธิการและที่ปรึกษา
(๑๒) นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วณิช	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๓) นายอำพล จินดาวัฒนะ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๔) นางสาวธารงลักษณ์ ลาภินี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๑๕) นายพลวัฒน์ โรจน์บุญฤทธิ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ คือ นายอิสร์กุล อุณห์เขต

๓. คณะกรรมาธิการวิสามัญได้มีมติตั้ง นางสาวนันท์ณภัส บางต่าย นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง สำนักกรรมาธิการ ๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๗๐

๔. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๔.๑ สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

นางสาวพัชราภรณ์ ผลพูนศิริ

นิติกรปฏิบัติการ

<u>สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค</u>	
นายพัสกร ทังมงคล	ผู้อำนวยการส่วนกฎหมาย
<u>สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา</u>	
(๑) นายคนันท์ ชัยชนะ	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ
(๒) นางสาวพจมาน ริดแดง	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ
(๓) นายสุนทร เปลี่ยนสี	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ
(๔) นางสาวภัทรานิษฐ์ มณีพันธุ์	นักกฎหมายกฤษฎีกาปฏิบัติการ
<u>สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน</u>	
ว่าที่ร้อยตรี ศิริวรรณ ตั้งเศรษฐพัฒน์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๔.๒ กระทรวงการคลัง	
<u>กรมศุลกากร</u>	
(๑) นายวรินทร์ ชีวิตโสภณ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๒) นายอภิชาติ อุ่มอยู่	นิติกรชำนาญการ
(๓) นางสาวอาภากร กองเพิ่มพูล	นิติกรปฏิบัติการ
<u>กรมสรรพสามิต</u>	
(๑) นางสุคนธ์ ชาญชลยุทธ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๒) นางสาวอภิญาพร หมั่นตรวจ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
<u>กรมสรรพากร</u>	
(๑) นายเนติศักดิ์ บุญทอง	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๒) นายศรีณรงค์ แก้วทะนงค์	นิติกรชำนาญการ
(๓) นายผจญกร อุตมธรรมภักดี	นิติกรชำนาญการ
(๔) นางสาวเกวลิ ศรีสกุลเดี่ยว	นิติกรปฏิบัติการ
<u>สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง</u>	
(๑) นางรินทร์ธิดา ขจรจันรรจ์	นิติกรชำนาญการ
(๒) นายลัทธพล เจริญชันษา	นิติกรปฏิบัติการ
๔.๓ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	
นายนवल คนยัง	นิติกรปฏิบัติการ
๔.๔ กระทรวงมหาดไทย	
<u>กรมที่ดิน</u>	
(๑) นางสาวมาลินี ผลบุตร	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ ช่างรังวัดเอกชน
(๒) นายณัฐศักดิ์ ดีศรี	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๒
(๓) นายพิสิทธิ์ ศรีวรานันท์	ผู้อำนวยการส่วนงานนิติการ สำนักงานสอบสวนและนิติการ
(๔) นายสิทธิโชค ศรีมีชัย	ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการจัดสรรที่ดิน
(๕) นางสาวรินี กุลสวัสดิ์	หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการที่ดิน

(๖) สิบโท พิชิต ตูบรเทิง	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๗) นางสาวเยาวธิดา พิณสายแก้ว	นิติกรชำนาญการ
(๘) นางสาววิลาสินี กীরติวิมลรัตน์	นักวิชาการที่ดินปฏิบัติการ

๔.๕ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พันตำรวจเอกหญิง พิศมัย ใจหาญ	รองผู้บังคับการ กองคดีอาญา
(๒) พันตำรวจเอก กมล เอื้อจารุพร	ผู้กำกับการ ฝ่ายกฎหมาย
(๓) พันตำรวจโท อานนท์ อินทร์ฟอง	รองผู้กำกับการ กลุ่มงานกฎหมาย
(๔) พันตำรวจโท มนต์รี โชติภคยกุล	รองผู้กำกับการ กลุ่มงานตรวจสอบสำนวน ๔
(๕) ว่าที่ร้อยตำรวจเอก ภูมิใจ ไชยวานิช	รองสารวัตร กองคดีอาญา
(๖) ร้อยตำรวจเอกหญิง พศวีจี ปราบพาล	รองสารวัตร กองคดีอาญา

๔.๖ สำนักงานศาลปกครอง

(๑) นายเจตน์ สถาวรศิลป์พร	ที่ปรึกษาสำนักงานศาลปกครอง
(๒) นายวิริยะ วัฒนสุชาติ	พนักงานคดีปกครองชำนาญการพิเศษ
(๓) นางศิริกุล สิริอรุณรุ่งโรจน์	เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ
(๔) นางนันทริดา เฉลิมไทย	เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ

๔.๗ สำนักงานศาลยุติธรรม

นายอดิรุจ เพ็ชรกุล	นิติกร
--------------------	--------

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๖ คน คือ

- (๑) นายวรภพ วิริยะโรจน์
- (๒) นายณัฐวุฒิ บัวประทุม
- (๓) นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ
- (๔) นายปดิพัทธ์ สันติภาดา
- (๕) นายพิจารณ์ เขาวพัฒน์วงศ์
- (๖) นายเสรี สุวรรณภานนท์

อนึ่ง คำแปรญัตติของนายปดิพัทธ์ สันติภาดา ถือว่าตกไปตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๗๒

๖. ผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

คณะกรรมการวิสามัญได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ส่งให้รัฐสภาตามหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๓๗๘๓๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. มาใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญครบถ้วนตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

๗. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ และรองศาสตราจารย์อานนท์ มาเฝ้า ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมชื่อร่างพระราชบัญญัติ เป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพื้นที่ความผิดพลาดเมือง พ.ศ.”

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมชื่อร่างพระราชบัญญัติ เป็นดังนี้

“ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพื้นที่ผลเมือง พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภ เป็นดังนี้

“โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่ารัฐพึงกำหนดโทษอาญา เฉพาะความผิดร้ายแรง กรณีจึงเป็นการสมควรกำหนดให้การกระทำความผิดในลักษณะที่เป็น การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงและโดยสภาพไม่กระทบ ต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือไม่มีผลกระทบต่อส่วนรวม อย่างกว้างขวางเป็นความผิดการปรับเป็นพื้นที่ผลเมือง โดยไม่ถือเป็นความผิดอาญา และให้กำหนดคำปรับเป็นพื้นที่ คำปรับผลเมืองสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม โดยไม่ถือเป็นโทษอาญา”

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมคำปรารภ เป็นดังนี้

“โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่ารัฐพึงกำหนดโทษอาญา

เฉพาะความผิดร้ายแรง กรณีจึงเป็นการสมควรกำหนดให้การกระทำความผิดในลักษณะที่เป็น การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงและโดยสภาพไม่กระทบ ต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือไม่มีผลกระทบต่อส่วนรวม อย่างกว้างขวางเป็นความผิดการปรับเป็นพื้นที่ผลเมือง โดยไม่ถือเป็นความผิดอาญา และให้กำหนดคำปรับเป็นพื้นที่ คำปรับผลเมืองสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม โดยไม่ถือเป็นโทษอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยทวงค่าปรับเป็นพินัย
พลเมือง พ.ศ.”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง
ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายขจิตร์ ชัยนิคม ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “ปรับเป็นพินัย”
ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ
เป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด รวมถึงการบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระ
ค่าปรับเป็นพินัยก็ได้”

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า
“ปรับเป็นพินัย” และคำว่า “ความผิดทางพินัย” ในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“ปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมือง” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทวงพินัยพลเมือง
ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมืองไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทวงพินัยพลเมือง” หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำ
อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยค่าปรับ
พลเมือง”

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒน์วงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ค่าปรับพลเมือง” หมายความว่า ค่าปรับที่ปรับแก่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

“ปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมือง” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยพลเมือง

ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยพลเมืองไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัยพลเมือง” หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำ

อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

ค่าปรับพลเมือง

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน
หรือคณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ค่าปรับพลเมือง หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมืองตามมาตรา ๑๓

“ระบบวันปรับ” หมายความว่า ระบบการคิดคำนวณอัตราค่าปรับที่จะปรับแก่ผู้กระทำความผิด โดยอัตราค่าปรับจะแปรผันตามความหนักเบาของโทษปรับที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิด และสถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดในขณะที่ได้กระทำความผิด

“วันปรับ” หมายความว่า หน่วยที่ใช้กำหนดความหนักเบาของการลงโทษปรับภายใต้ระบบวันปรับ

“รายได้วันปรับ” หมายความว่า จำนวนรายได้ต่อหนึ่งวันปรับที่จะถูกนำไปคำนวณเป็นอัตรา
ค่าปรับแก่ผู้กระทำความผิดภายใต้ระบบวันปรับ ซึ่งแปรผันตามสถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด
ในขณะที่ได้กระทำความผิด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ

เป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย” หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำ

อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน
หรือคณะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๓

“ระบบวันปรับ” หมายความว่า ระบบการคิดคำนวณอัตราค่าปรับที่จะปรับแก่ผู้กระทำความผิด โดยอัตราค่าปรับจะแปรผันตามความหนักเบาของโทษปรับที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำความผิด และสถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดในขณะที่ได้กระทำความผิด

“วันปรับ” หมายความว่า หน่วยที่ใช้กำหนดความหนักเบาของการลงโทษปรับภายใต้ระบบวันปรับ

“รายได้วันปรับ” หมายความว่า จำนวนรายได้ต่อหนึ่งวันปรับที่จะถูกนำไปคำนวณเป็นอัตราค่าปรับแก่ผู้กระทำความผิดภายใต้ระบบวันปรับ ซึ่งแปรผันตามสถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด ในขณะที่ได้กระทำความผิด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์กุล เศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ตำรวจเป็นพินัยต่อบทกฎหมายที่ประมวลให้ตำรวจเป็นตำรวจพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นตำรวจที่ทบทวนหรือคำสั่งทบทวน ในการพิจารณาบทกำหนดโทษให้การกระทำความผิดใด ๆ หากการกระทำความผิด การฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นไม่ใช่ความผิดร้ายแรง และโดยสภาพไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือไม่มีผลกระทบต่อส่วนรวมอย่างกว้างขวาง รัฐพึงพิจารณากำหนดให้โทษดังกล่าว เป็นความผิดพลเมือง

ตำรวจเป็นพินัยไม่เป็นโทษอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕ ตำรวจเป็นพินัยต่อบทกฎหมายที่ประมวลให้ตำรวจเป็นตำรวจพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นตำรวจที่ทบทวนหรือคำสั่งทบทวน ในการพิจารณาบทกำหนดโทษให้การกระทำความผิดใด ๆ หากการกระทำความผิด การฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นไม่ใช่ความผิดร้ายแรง และโดยสภาพไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือไม่มีผลกระทบต่อส่วนรวมอย่างกว้างขวาง รัฐพึงพิจารณากำหนดให้โทษดังกล่าว เป็นความผิดทางพินัย

ตำรวจเป็นพินัยไม่เป็นโทษอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติของสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ในกรณีที่พระราชบัญญัติซึ่งไม่ได้กำหนดไว้เป็นประเภทอื่น หมวดใดที่กำหนดให้แห่ง
อื่น หรือสงวนหรือสิทธิหรือเขตสรรให้บุคคลใดเป็นกรณีเฉพาะ ตัวได้แห่งอื่น หรือสงวนหรือสิทธิหรือเขตสรร
ให้บุคคลหนึ่ง ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียน
ราษฎร ให้ถือว่าได้แห่งอื่น หรือสงวนโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติแล้วการปรับเป็นค่าปรับพลเมือง
ตามกฎหมายทั้งปวง ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นค่าปรับพลเมือง
หรือคำสั่งปรับเป็นค่าปรับพลเมืองเป็นการกระทำทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครอง
การปรับเป็นค่าปรับพลเมืองไม่เป็นโทษอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ในกรณีที่พระราชบัญญัติซึ่งไม่ได้กำหนดไว้เป็นประเภทอื่น หมวดใดที่กำหนดให้แห่ง
อื่น หรือสงวนหรือสิทธิหรือเขตสรรให้บุคคลใดเป็นกรณีเฉพาะ ตัวได้แห่งอื่น หรือสงวนหรือสิทธิหรือเขตสรร
ให้บุคคลหนึ่ง ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียน
ราษฎร ให้ถือว่าได้แห่งอื่น หรือสงวนโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติแล้วการปรับเป็นพินัยตามกฎหมายทั้งปวง
ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นการกระทำ
ทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครอง

การปรับเป็นพินัยไม่เป็นโทษอาญา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติของสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยพลเมืองต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย
ค่าปรับพลเมืองตามจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนดตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งต้องไม่เกินจำนวนสูงสุดที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยพลเมืองนั้นบัญญัติไว้ เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้
จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๘ ให้นำบทบัญญัติในภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป ลักษณะ ๑ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป เฉพาะหมวด ๒ การใช้กฎหมายอาญา หมวด ๔ ความรับผิดชอบในทางอาญา หมวด ๕ การพยายามกระทำความผิด และหมวด ๖ ตัวการและผู้สนับสนุน แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับแก่การปรับเป็น**โทษค่าปรับพลเมือง**ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปโดยเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็น**โทษค่าปรับพลเมือง** รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙ ในการกำหนดค่าปรับ**โทษโทษพลเมือง** ให้พิจารณาให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนหรือสังคมจากการกระทำ ความผิด**โทษโทษพลเมือง** และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิด**โทษโทษพลเมือง**

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม และสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิด**โทษโทษพลเมือง**

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิด**โทษโทษพลเมือง**หรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำ ความผิด**โทษโทษพลเมือง**

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด**โทษโทษพลเมือง**

ในการชำระค่าปรับ**โทษโทษพลเมือง** ถ้าผู้กระทำความผิด**โทษโทษพลเมือง**ร้องขอ และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลจะให้ผ่อนชำระก็ได้ และในกรณีเช่นนั้นหากผู้กระทำความผิด**โทษโทษพลเมือง**ผิดนัดงวดหนึ่งงวดใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับ**โทษโทษพลเมือง**ที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับ**โทษโทษพลเมือง**ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๘ แล้วแต่กรณี

รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทวงหนี้พลเมืองจะวางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเชิพหนี้พลเมืองตามวรรคหนึ่งและการผ่อนชำระตามวรรคสองเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้และระเบียบของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ วรรคสอง ก็ได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ ขอแปรญัตติโดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๕) ดังนี้
“(๕) ผลจากความเสียหายที่เกิดจากการกระทำความผิดทางหนี้”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติของสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทวงหนี้พลเมืองผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และกระทำความผิดทวงหนี้พลเมืองเพราะเหตุแห่งความยากจนขั้นแค้นหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเชิพหนี้พลเมืองต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเชิพหนี้พลเมืองได้

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทวงหนี้พลเมืองผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระค่าปรับเชิพหนี้พลเมือง ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องโดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเชิพหนี้พลเมืองได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมืองและผู้นั้นไม่ได้แย้งคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ถ้าคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล การยื่นคำร้องให้ยื่นต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดทวงหนี้พลเมืองเพราะเหตุแห่งความยากจนขั้นแค้นหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ศาลจะกำหนดค่าปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมืองต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือจะว่ากล่าวตักเตือนโดยไม่ปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมือง หรือหากผู้นั้นยินยอม จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเชิพหนี้พลเมืองก็ได้ หรือในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นไม่มีเงินชำระค่าปรับ จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเชิพหนี้พลเมืองก็ได้ หากผู้นั้นยินยอม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อศาลในขณะที่พิพากษาว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ศาลมีอำนาจสั่งตามวรรคสามได้แม้ผู้กระทำความผิดจะมีได้ยื่นคำร้องก็ตาม

ให้นำความในมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การสั่งของศาลตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

หากผู้กระทำความผิดทางพินัยพลเมืองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไข
ที่ศาลกำหนดในการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ ศาลจะเพิกถอนคำสั่ง
และออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับ
เป็นพินัยพลเมืองก็ได้ โดยให้หักจำนวนวันที่ทำงานมาแล้วออกจากค่าปรับเป็นพินัยพลเมือง

คำสั่งของศาลต่อฆราวาสให้เป็นที่สุด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา

และกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนขั้นต้นจนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต

หรือเพราะความจำเป็นขั้นต้นในการดำรงชีวิต ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัย
ต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระ
ค่าปรับเป็นพินัย ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องโดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงาน
สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นพินัย
และผู้นั้นไม่ได้แย้งคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ถ้าคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณา
ของศาล การยื่นคำร้องให้ยื่นต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิด
ทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนขั้นต้นจนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตหรือเพราะความจำเป็นขั้นต้น
ในการดำรงชีวิต ศาลจะกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือจะว่ากล่าวตักเตือน
โดยไม่ปรับเป็นพินัย หรือหากผู้นั้นยินยอม จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์
แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ หรือในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นไม่มีเงินชำระค่าปรับ จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงาน
บริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้หากผู้นั้นยินยอม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อศาลในขณะที่พิพากษาว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง
ศาลมีอำนาจสั่งตามวรรคสามได้แม้ผู้กระทำความผิดจะมีได้ยื่นคำร้องก็ตาม

ให้นำความในมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การสั่ง
ของศาลตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

หากผู้กระทำความผิดทางพินัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไข
ที่ศาลกำหนดในการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ ศาลจะเพิกถอนคำสั่ง
และออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับ
เป็นพินัยก็ได้ โดยให้หักจำนวนวันที่ทำงานมาแล้วออกจากค่าปรับเป็นพินัย

คำสั่งของศาลต่อฆราวาสให้เป็นที่สุด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้
“มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา
และกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนขั้นแค้นหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัส
ในการดำรงชีวิตหรือในการประกอบสัมมาอาชีพ ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่า
ที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒน์วงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ ในคดีความผิดทางพินัยพลเมือง ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมือง
หรือฟ้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิด
ทางพินัยพลเมืองจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒน์วงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุดให้ผู้ใดชำระค่าปรับเป็นพินัย
ค่าปรับพลเมือง ถ้าผู้นั้นมิได้ชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัยพลเมืองแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และเกินห้าปี
นับแต่วันที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าว จะบังคับตามคำสั่งหรือคำพิพากษาค่าปรับพลเมืองผู้นั้นมิได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช่บังคับแก่การขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สิน
หรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๒/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ ขอแปรญัตติ โดยขอเพิ่มความเป็นมาตรา ๑๒/๑ ดังนี้
“มาตรา ๑๒/๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สั่งปรับเป็นพินัยจะต้องปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริต
ไม่อยู่ภายใต้ผลประโยชน์ส่วนตน และต้องรายงานให้หัวหน้าหน่วยงานของตนได้รับทราบ
เพื่อรายงานผลสรุปให้ประชาชน สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้รับทราบทุกปี”

คณะกรรมการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ

ผู้แปรญัตติพอใจ

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มหมวด ๑/๑
นายณัฐพงษ์ เรื่องปัญหาวาทะ ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความเป็นหมวด ๑/๑
อัตราค่าปรับพลเมือง มาตรา ๑๒/๒ มาตรา ๑๒/๓ มาตรา ๑๒/๔ มาตรา ๑๒/๕ และมาตรา ๑๒/๖ เป็นดังนี้

“หมวด ๑/๑
อัตราค่าปรับพลเมือง

มาตรา ๑๒/๒ การกำหนดอัตราค่าปรับพลเมืองให้กำหนดภายใต้ระบบวันปรับ
โดยคำนวณจากจำนวนวันปรับคูณด้วยรายได้วันปรับ

จำนวนวันปรับตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีอัตราอย่างต่ำไม่น้อยกว่าหนึ่งวันปรับ
และมีอัตราอย่างสูงไม่เกิน...วันปรับ

มาตรา ๑๒/๓ ในการกำหนดรายได้วันปรับให้กับการกระทำความผิดในแต่ละคดี
ให้ใช้ค่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่สูงที่สุดจำนวนใดจำนวนหนึ่งเท่าที่สามารถสืบหาได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้ของผู้กระทำความผิดตามแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ยื่นในปีล่าสุด
แล้วหารด้วยสามร้อยหกสิบห้า

(๒) อัตราค่าแรงขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่ได้มีการกระทำความผิด ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิด
ในหลายพื้นที่จังหวัด ให้ใช้อัตราค่าแรงขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่มีอัตราค่าแรงขั้นต่ำต่ำที่สุด ทั้งนี้ หากเป็นการกระทำ
ความผิดที่มีอาจรบุพื้นที่จังหวัดที่กระทำความผิดได้ ให้ใช้อัตราค่าแรงขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่มีอัตราค่าแรงต่ำ
ต่ำที่สุดจากทั่วประเทศ

(๓) รายได้วันปรับอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกา

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีรายละเอียดที่แสดงถึงรายการเอกสารหลักฐาน
ที่จะถูกนำมาใช้เพื่อการพิสูจน์รายได้วันปรับไว้อย่างชัดเจน และให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้น
ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว
หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติไม่เห็นชอบ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกา
ดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๑๒/๔ หากอัตราค่าปรับอย่างสูงตามมาตรา ๑๒/๒ มีมูลค่าน้อยกว่าผลประโยชน์
ที่ผู้กระทำความผิดพลเมืองหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดพลเมือง ให้ใช้มูลค่าผลประโยชน์
ที่ผู้กระทำความผิดพลเมืองหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดพลเมือง เป็นอัตราโทษปรับอย่างสูง
สำหรับการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๒/๕ ในการเปลี่ยนความผิดอาญาและความผิดที่มีโทษทางปกครอง
เป็นความผิดพลเมืองตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้คำนวณหาอัตราวันปรับที่ต้องใช้คำนวณ
เป็นอัตราค่าปรับพลเมืองตามมาตรา ๑๒/๒ ให้แต่ละฐานความผิด โดยการนำเอาอัตราโทษปรับ
ในฐานความผิดนั้นเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วย...บาท

ในกรณีที่ผลลัพธ์ที่ได้ตามวรรคหนึ่งมีเศษจากการหาร ซึ่งเศษนั้นมีค่าไม่ถึงครึ่งวันปรับ ก็ให้ตัดเศษออก แต่ถ้าเศษนั้นมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับครึ่งวันปรับ ให้ตัดเศษออกแล้วบวกขึ้นไปอีกหนึ่งวันปรับ ให้มีการออกประกาศแจ้งอัตราวันปรับที่คำนวณได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กับทุกฐานความผิด แล้วประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาทันทีที่มีการเปลี่ยนความผิดทางอาญา และความผิดที่มีโทษทางปกครองใด ๆ เป็นความผิดพลเมืองตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

มาตรา ๑๒/๖ เพื่อให้ความหนักเบาของโทษปรับที่จะปรับจากผู้กระทำความผิด มีความสอดคล้องตรงกันในระบบกฎหมายทั้งหมด ให้ศาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจกำหนดค่าปรับ ในคดีความผิดที่มีโทษความผิดพลเมือง สามารถนำบทบัญญัติภายใต้หมวด ๑/๑ ไปใช้คำนวณเป็นอัตรา ค่าปรับใหม่แทนอัตราค่าปรับเดิมที่ถูกบัญญัติไว้ในกฎหมายนั้นโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับได้เฉพาะฐานความผิด ที่มีได้มีการบัญญัติอัตราโทษปรับภายใต้ระบบวันปรับเท่านั้น

การกำหนดค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายใต้บังคับมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้”

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒน์วงศ์ ขอแปรญัตติโดยขอให้เพิ่มความเป็นหมวด ๑/๑ อัตราค่าปรับพลเมือง มาตรา ๑๒/๑ มาตรา ๑๒/๒ มาตรา ๑๒/๓ มาตรา ๑๒/๔ และมาตรา ๑๒/๕ เป็นดังนี้

“หมวด ๑/๑
อัตราค่าปรับพลเมือง

มาตรา ๑๒/๑ การกำหนดอัตราค่าปรับพลเมืองให้กำหนดภายใต้ระบบวันปรับ โดยคำนวณจากจำนวนวันปรับคูณด้วยรายได้วันปรับ

จำนวนวันปรับตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีอัตราอย่างต่ำไม่น้อยกว่าหนึ่งวันปรับ และมีอัตราอย่างสูงไม่เกิน...วันปรับ

มาตรา ๑๒/๒ ในการกำหนดรายได้วันปรับให้กับการกระทำความผิดในแต่ละคดี ให้ใช้ค่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่สูงที่สุดจำนวนใดจำนวนหนึ่งเท่าที่สามารถสืบหาได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้ของผู้กระทำความผิดตามแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ยื่นในปีล่าสุด แล้วหารด้วยสามร้อยหกสิบห้า

(๒) อัตราค่าแรงขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่ได้มีการกระทำความผิด ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิด ในหลายพื้นที่จังหวัด ให้ใช้อัตราค่าแรงขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่มีอัตราค่าแรงขั้นต่ำต่ำที่สุด ทั้งนี้ หากเป็นการกระทำความผิดที่มีอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดที่กระทำความผิดได้ ให้ใช้อัตราค่าแรงขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่มีอัตราค่าแรงต่ำต่ำที่สุดจากทั่วประเทศ

(๓) รายได้วันปรับอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกา

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีรายละเอียดที่แสดงถึงรายการเอกสารหลักฐานที่จะถูกนำมาใช้เพื่อการพิสูจน์รายได้วันปรับไว้อย่างชัดเจน และให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้นให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติไม่เห็นชอบ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๑๒/๓ หากอัตราค่าปรับอย่างสูงตามมาตรา ๑๒/๑ มีมูลค่าน้อยกว่าผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดพลเมืองหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดพลเมือง ให้ใช้มูลค่าผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดพลเมืองหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดพลเมือง เป็นอัตราโทษปรับอย่างสูงสำหรับการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๒/๔ ในการเปลี่ยนความผิดอาญาและความผิดที่มีโทษทางปกครองเป็นความผิดพลเมืองตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้คำนวณหาอัตราวันปรับที่ต้องใช้คำนวณเป็นอัตราค่าปรับพลเมืองตามมาตรา ๑๒/๑ ให้แต่ละฐานความผิด โดยการนำเอาอัตราโทษปรับในฐานความผิดนั้นเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วย...บาท

ในกรณีที่ผลลัพธ์ที่ได้ตามวรรคหนึ่งมีเศษจากการหาร ซึ่งเศษนั้นมีค่าไม่ถึงครึ่งวันปรับ ก็ให้ตัดเศษออก แต่ถ้าเศษนั้นมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับครึ่งวันปรับ ให้ตัดเศษออกแล้วบวกขึ้นไปอีกหนึ่งวันปรับ

ให้มีการออกประกาศแจ้งอัตราวันปรับที่คำนวณได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้กับทุกฐานความผิด แล้วประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาทันทีที่มีการเปลี่ยนความผิดทางอาญาและความผิดที่มีโทษทางปกครองใด ๆ เป็นความผิดพลเมืองตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

มาตรา ๑๒/๕ เพื่อให้ความหนักเบาของโทษปรับที่จะปรับจากผู้กระทำความผิด มีความสอดคล้องตรงกันในระบบกฎหมายทั้งหมด ให้ศาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจกำหนดค่าปรับในคดีความผิดที่มีโทษความผิดพลเมือง สามารถนำบทบัญญัติภายใต้หมวด ๑/๑ ไปใช้คำนวณเป็นอัตราค่าปรับใหม่แทนอัตราค่าปรับเดิมที่ถูกบัญญัติไว้ในกฎหมายนั้นโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับได้เฉพาะฐานความผิดที่มีได้มีการบัญญัติอัตราโทษปรับภายใต้ระบบวันปรับเท่านั้น

การกำหนดค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายใต้บังคับมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติโดยขอให้เพิ่มความเป็นหมวด ๑/๑ อัตราค่าปรับเป็นพินัย มาตรา ๑๒/๑ มาตรา ๑๒/๒ มาตรา ๑๒/๓ มาตรา ๑๒/๔ และมาตรา ๑๒/๕ เป็นดังนี้

“หมวด ๑/๑
อัตราค่าปรับเป็นพินัย

มาตรา ๑๒/๑ การกำหนดอัตราค่าปรับเป็นพินัยให้กำหนดภายใต้ระบบวันปรับ โดยคำนวณจากจำนวนวันปรับคูณด้วยรายได้วันปรับ จำนวนวันปรับตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีอัตราอย่างต่ำไม่น้อยกว่าหนึ่งวันปรับ และมีอัตราอย่างสูงไม่เกิน...วันปรับ

มาตรา ๑๒/๒ ในการกำหนดรายได้วันปรับให้กับการกระทำความผิดในแต่ละคดี ให้ใช้ค่ากึ่งหนึ่งของจำนวนที่สูงที่สุดจำนวนใดจำนวนหนึ่งเท่าที่สามารถสืบหาได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้ของผู้กระทำความผิดตามแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ยื่นในปีล่าสุด แล้วหารด้วยสามร้อยหกสิบห้า

(๒) อัตราค่าแรงขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่ได้มีการกระทำความผิด ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิด ในหลายพื้นที่จังหวัด ให้ใช้อัตราค่าแรงขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่มีอัตราค่าแรงขั้นต่ำต่ำที่สุด ทั้งนี้ หากเป็นการกระทำความผิดที่มีอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดที่กระทำความผิดได้ ให้ใช้อัตราค่าแรงขั้นต่ำในพื้นที่จังหวัดที่มีอัตราค่าแรงต่ำต่ำที่สุดจากทั้งประเทศ

(๓) รายได้วันปรับอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกา

การตรวจพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีรายละเอียดที่แสดงถึงรายการเอกสารหลักฐาน ที่จะถูกนำมาใช้เพื่อการพิสูจน์รายได้วันปรับไว้อย่างชัดเจน และให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้น ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติไม่เห็นชอบให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตรวจพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๑๒/๓ หากอัตราค่าปรับอย่างสูงตามมาตรา ๑๒/๑ มีมูลค่าน้อยกว่าผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย ให้ใช้มูลค่าผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย เป็นอัตราโทษปรับอย่างสูง สำหรับการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๒/๔ ในการเปลี่ยนความผิดอาญาและความผิดที่มีโทษทางปกครอง เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้คำนวณหาอัตราวันปรับที่ต้องใช้คำนวณ เป็นอัตราค่าปรับทางพินัยตามมาตรา ๑๒/๑ ให้แต่ละฐานความผิด โดยการนำเอาอัตราโทษปรับ ในฐานความผิดนั้นเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วย...บาท

ในกรณีที่ผลลัพธ์ที่ได้ตามวรรคหนึ่งมีเศษจากการหาร ซึ่งเศษนั้นมีค่าไม่ถึงครึ่งวันปรับ ก็ให้ตัดเศษออก แต่ถ้าเศษนั้นมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับครึ่งวันปรับ ให้ตัดเศษออกแล้วบวกขึ้นไปอีกหนึ่งวันปรับ

ให้มีการออกประกาศแจ้งอัตราวันปรับที่คำนวณได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กับทุกฐานความผิด แล้วประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาทันทีที่มีการเปลี่ยนความผิดทางอาญา และความผิดที่มีโทษทางปกครองใด ๆ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

มาตรา ๑๒/๕ เพื่อให้ความหนักเบาของโทษปรับที่จะปรับจากผู้กระทำความผิด มีความสอดคล้องตรงกันในระบบกฎหมายทั้งหมด ให้ศาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจกำหนดค่าปรับ ในคดีความผิดที่มีใช้คดีความผิดทางพินัย สามารถนำบทบัญญัติภายใต้หมวด ๑/๑ ไปใช้คำนวณเป็นอัตรา ค่าปรับใหม่แทนอัตราค่าปรับเดิมที่ถูกบัญญัติไว้ในกฎหมายนั้นโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับได้เฉพาะฐานความผิด ที่มีได้มีการบัญญัติอัตราโทษปรับภายใต้ระบบวันปรับเท่านั้น

การกำหนดค่าปรับตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายใต้บังคับมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๒ กระบวนการพิจารณาคดีความผิดทางพินัย ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒน์วงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมืองตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยพลเมืองนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติ ความผิดทางพินัยพลเมืองมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมืองตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตาม กฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมืองมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยพลเมืองที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินห้าหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยพลเมือง ที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินห้าหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒน์วงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ การกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยพลเมืองหลายบท ให้ใช้กฎหมายบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยพลเมืองสูงสุดในการปรับผู้กระทำความผิดทางพินัยพลเมือง

ก่อนที่ผู้กระทำความผิดทวงหนี้พลเมืองจะชำระค่าปรับเขีนหนี้พลเมือง หากความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทวงหนี้พลเมืองตามกฎหมายอื่นที่กำหนดค่าปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมืองสูงกว่าด้วย ให้ระงับการรับชำระค่าปรับเขีนหนี้พลเมืองและส่งสำนวนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมืองสำหรับความผิดที่กฎหมายกำหนดค่าปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมืองสูงกว่าเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งต่อไป

ในกรณีที่ให้มีคำสั่งปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมืองและชำระค่าปรับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนในความผิดทวงหนี้พลเมืองบทใดบทหนึ่งแล้วไม่ว่าจะเป็นบทที่กำหนดค่าปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมืองสูงสุดหรือไม่ให้ความผิดทวงหนี้พลเมืองสำหรับการกระทำนั้นเป็นอันยุติ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัสร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๕ การกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทวงหนี้พลเมืองและความผิดอาญาให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าความผิดอาญานั้นไม่อาจเปรียบเทียบได้ ให้ระงับการดำเนินการปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมือง และแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมืองไปก่อนแล้ว การปรับเป็นหนี้ค่าปรับพลเมืองดังกล่าวไม่เป็นการตัดอำนาจของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการที่จะดำเนินคดีอาญา และในกรณีที่ศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษอาญาแก่ผู้กระทำความผิดให้ความผิดทวงหนี้พลเมืองเป็นอันยุติและให้ศาลในคดีอาญาสั่งคืนค่าปรับเขีนหนี้พลเมืองที่ได้ชำระแล้วให้แก่ผู้กระทำความผิด ในกรณีที่ศาลในคดีอาญาพิพากษาลงโทษปรับไม่ว่าจะลงโทษจำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลในคดีอาญาสั่งให้นำค่าปรับเขีนหนี้พลเมืองที่ชำระแล้วมาหักกลบกับโทษปรับ หากยังมีจำนวนเงินค่าปรับเขีนหนี้พลเมืองที่ชำระแล้วเหลืออยู่ให้ศาลในคดีอาญาสั่งให้คืนเงินที่เหลือนั้นให้แก่ผู้กระทำความผิดด้วย

(๓) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับเขีนหนี้พลเมือง หรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเขีนหนี้พลเมืองตามคำสั่งของศาลแล้ว ให้คดีอาญานั้นเป็นอันเลิกกัน แต่ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกค่าเสียหายจากการกระทำของผู้กระทำความผิดนั้น

(๔) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามทีเปรียบเทียบแล้ว ให้ความผิดทวงหนี้พลเมืองนั้นเป็นอันยุติ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัสร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖ ผู้ใดกระทำความผิดทางพื้นที่พลเมืองอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน
ให้ปรับเป็นพื้นที่ค่าปรับพลเมืองผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ภายใต้บังคับวรรคสาม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการปรับเป็นพื้นที่
ค่าปรับพลเมือง และความผิดทางพื้นที่พลเมืองตามวรรคหนึ่งอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างหน่วยงานกัน
ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปรับเป็นพื้นที่ค่าปรับพลเมืองในความผิดที่อยู่ในอำนาจของตน และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ
ที่มีอำนาจพิจารณาในความผิดทางพื้นที่พลเมืองอื่นทราบเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการปรับเป็นพื้นที่ค่าปรับพลเมืองตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรี
โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกัน
หรือทำแทนกันในการดำเนินการปรับเป็นพื้นที่ค่าปรับพลเมืองก็ได้ ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัสร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ เมื่อปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้ใดกระทำความผิดอันเป็นความผิด
หลายกรรมต่างกัน และบางกรรมเป็นความผิดทางพื้นที่พลเมือง บางกรรมเป็นความผิดอาญา ให้เจ้าหน้าที่
ของรัฐปรับเป็นพื้นที่ค่าปรับพลเมืองในกรรมที่เป็นความผิดทางพื้นที่พลเมือง และแจ้งให้พนักงานสอบสวน
ที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินคดีอาญาสำหรับกรรมที่เป็นความผิดอาญาต่อไป

ในระหว่างการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดอาญา หากพบว่ามีกร
กระทำผิดทางพื้นที่พลเมืองร่วมอยู่ด้วย ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง
ดำเนินการปรับเป็นพื้นที่ค่าปรับพลเมือง”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัสร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ พบเห็นว่าการกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง แผ่รวบรวมพยานหลักฐาน และสืบหารายได้วันปรับของผู้ถูกกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาทันที หรือแสดงเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการพิสูจน์รายได้วันปรับจากผู้ถูกกล่าวหาได้ตามสมควรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ไม่ว่าความผิดทางพินัยนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๘ เป็นดังนี้
“มาตรา ๑๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ พบเห็นว่าการกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริง แผ่รวบรวมพยานหลักฐาน และสืบหารายได้วันปรับของผู้ถูกกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ได้ชี้แจงหรือแก้ข้อกล่าวหาทันที หรือแสดงเอกสารหลักฐานที่ใช้ในการพิสูจน์รายได้วันปรับจากผู้ถูกกล่าวหาได้ตามสมควรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ไม่ว่าความผิดทางพินัยนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๑๙

มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชจิตร์ ชัยนิคม และนายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๙ เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๘ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย และส่งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐาน ที่ได้แจ้งไว้ต่อหน่วยงานของรัฐ หากไม่ปรากฏที่อยู่ตามที่แจ้งไว้ให้ส่งไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตมที่ได้แจ้งไว้ ต่อนายกรัฐมนตรี และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันครบสัปดาห์นับแต่วันที่ปรากฏในทะเบียนตอบรับ

ในกรณีที่ไม่มีผู้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแจ้งคำสั่งโดยให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้ถูกกล่าวหา หากได้ส่งให้กับสามีภริยา ญาติซึ่งบรรลุนิติภาวะ หรือผู้ปกครองของผู้ถูกกล่าวหาที่อยู่ในสถานะนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าว ไม่ยอมรับหรือไม่พบบุคคลดังกล่าว หากได้วางคำสั่งหรือปิดคำสั่งไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานะนั้น ต่อหน้าพยานซึ่งเป็นบุคคลบรรลุนิติภาวะไม่น้อยกว่าสองคนก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว”

(๕) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำความผิดหรือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณัฏฐ์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๑ ความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ไม่ใช่บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับความผิดทางทรัพย์สินเมืองที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางทรัพย์สินเมืองได้บัญญัติวิธีดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะหรือแตกต่างไปจากบทบัญญัติแห่งมาตราดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณัฏฐ์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๙ ปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับทรัพย์สินเมืองภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางทรัพย์สินเมืองได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่ต้องส่งให้พนักงานอัยการ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณัฏฐ์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพบการกระทำความผิดทางทรัพย์สินเมือง ให้มีหน้าที่แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกฎหมายนั้น ๆ เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นทรัพย์สินค่าปรับเมืองต่อไป เว้นแต่เป็นความผิดทางทรัพย์สินเมืองที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเช่นนั้น ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์กุล เศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนคดีความผิดทางแพ่งหรืออาญาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หากพนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ดำเนินการเพื่อฟ้องคดีต่อศาล โดยจะมีหรือไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลก็ได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๔/๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๒๕

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์กุล เศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๕ ก่อนศาลมีคำพิพากษา ถ้าผู้กระทำความผิดทางแพ่งหรืออาญาชำระค่าปรับเป็นพินัยครบตามจำนวนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานอัยการยุติการดำเนินการฟ้อง หรือถ้าได้มีการฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดี”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๕ ก่อนศาลมีคำพิพากษาให้มีการฟ้องคดีต่อศาล ถ้าผู้กระทำความผิดทางแพ่งหรืออาญาชำระค่าปรับเป็นพินัยครบตามจำนวนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานอัยการยุติการดำเนินการฟ้อง หรือถ้าได้มีการฟ้องคดีต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดี”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์กุล เศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๖ ให้ศาลจังหวัดเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดทางพินัย เว้นแต่ในเขตกรุงเทพมหานครให้เป็นอำนาจของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบชั้นต้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

วิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัยพลเมืองให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ก่อนการประกาศใช้บังคับในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบต่อข้อบังคับ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ประธานศาลฎีกาและที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

ข้อบังคับตามวรรคสองต้องคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และไม่เป็นภาระแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และจะกำหนดให้ศาลพิจารณาลับหลังจำเลยก็ได้ แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด จำเลยมีสิทธิตั้งบุคคลให้มาต่อสู้คดีแทนได้โดยมิให้ถือว่าเป็นการพิจารณาลับหลังจำเลย และในการส่งเอกสารให้กำหนดให้สามารถส่งทางอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นที่เหมาะสมได้ด้วย ในกรณีสมควร จะกำหนดค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดีไว้ด้วยก็ได้ ข้อบังคับดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๖ ให้ศาลจังหวัดเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดทางพินัย เว้นแต่ในเขตกรุงเทพมหานครให้เป็นอำนาจของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบชั้นต้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

วิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาซึ่งต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ก่อนการประกาศใช้บังคับในราชกิจจานุเบกษา ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรไม่เห็นชอบต่อข้อบังคับ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ประธานศาลฎีกาและที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

ข้อบังคับตามวรรคสองต้องคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และไม่เป็นภาระแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และจะกำหนดให้ศาลพิจารณาลับหลังจำเลยก็ได้ แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด จำเลยมีสิทธิตั้งบุคคลให้มาต่อสู้คดีแทนได้ โดยมิให้ถือว่าเป็นการพิจารณาลับหลังจำเลย และในการส่งเอกสารให้กำหนดให้สามารถส่งทางอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นที่เหมาะสมได้ด้วย ในกรณีสมควร จะกำหนดค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดีไว้ด้วยก็ได้ ข้อบังคับดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๖ วรรคสาม เป็นดังนี้

“ข้อบังคับตามวรรคสองต้องคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม และไม่เป็นภาระแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และจะกำหนดให้ศาลพิจารณาลับหลังจำเลยโดยจำเลยยินยอม หรือร้องขอก็ได้ แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด จำเลยมีสิทธิแต่งตั้งบุคคลแทนตนให้มาต่อสู้คดีแทนได้ โดยมิให้ถือว่าเป็นการพิจารณาลับหลังจำเลย และในการส่งเอกสารให้กำหนดให้สามารถส่งทางอิเล็กทรอนิกส์

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติเพิ่มมาตรา ๒๗/๑

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์
ขอแปรญัตติ โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๗/๑ ดังนี้

“มาตรา ๒๗/๑ ให้ศาลใช้ดุลพินิจซึ่งพยานหลักฐานทั้งปวง อย่าพิพากษาลงโทษ
จนกว่าจะมีพยานหลักฐานเพียงพอและน่าเชื่อถือว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดพลเมือง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติ โดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๗/๑ ดังนี้

“มาตรา ๒๗/๑ ให้ศาลใช้ดุลพินิจซึ่งพยานหลักฐานทั้งปวง อย่าพิพากษาลงโทษ
จนกว่าจะมีพยานหลักฐานเพียงพอและน่าเชื่อถือว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดทางพินัย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๘ ผู้ใดต้องคำพิพากษาให้ชำระค่าปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมือง
ไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาที่ศาลกำหนด ให้ศาลมีอำนาจออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สิน
หรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับเป็นพินัยพลเมือง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายชจิตร์ ชัยนิคม และรองศาสตราจารย์อานนท์ มาเฝ้า ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไข
เพิ่มเติมความในมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ให้คู่ความมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาและคำสั่งของศาล
ในปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และดุลพินิจในการกำหนดจำนวนค่าปรับเป็นพินัย
ผู้กระทำความผิดพลเมืองมีสิทธิอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมายขอตรวจเรื่องไขข้อพิพาท
ในข้อบังคับที่ออกตามวรรค ๒๖ เรื่องไขข้อพิพาทต้องดำเนินการเป็นกรรมต่อผู้อุทธรณ์และสั่งตรวจ
โดยกรมในตรารับทราบระดับไว้ข้อขอตรวจข้อพิพาท
คำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด”

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดพลเมืองมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลใน
ปัญหาข้อเท็จจริงและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย และปัญหาข้อกฎหมาย ตามเงื่อนไขที่กำหนด
ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๒๖ เงื่อนไขดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์และสังคมโดยรวม
ในการรับภาระค่าใช้จ่ายประกอบกัน

ผู้กระทำผิดพลเมืองมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลในข้อเท็จจริงและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย
ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๒๖ เงื่อนไขข้อดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์และสังคม
โดยรวมในทศวรรษปฏิรูปประเทศไทย

คำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลใน
ปัญหาข้อเท็จจริงและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย และปัญหาข้อกฎหมาย ตามเงื่อนไขที่กำหนด
ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๒๖ เงื่อนไขดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์และสังคมโดยรวม
ในการรับภาระค่าใช้จ่ายประกอบกัน

ผู้กระทำผิดทางพินัยมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลในข้อเท็จจริงและจำนวนค่าปรับเป็นพินัย
ในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๒๖ เงื่อนไขข้อดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์และสังคม
โดยรวมในทศวรรษปฏิรูปประเทศไทย

คำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้กระทำผิดพลเมืองมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลในปัญหาข้อเท็จจริง
และจำนวนค่าปรับเป็นพินัย

ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีสิทธิอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมายและปัญหาข้อเท็จจริง
ตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๒๖ เงื่อนไขดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเป็นธรรม
ต่อผู้อุทธรณ์และสังคมโดยรวมในการรับภาระค่าใช้จ่ายประกอบกัน

คำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด เว้นแต่ คำพิพากษาของศาลชั้นต้น
และศาลอุทธรณ์พิพากษาที่ขัดแย้งกันในข้อสาระสำคัญ ให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีสิทธิยื่นฎีกาได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิجارณ์ เชาวพัฒน์วงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๑ คดีความผิดทางพื้นที่พลเมืองเป็นอันยุติ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระค่าปรับพื้นที่พลเมืองหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงาน
สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับพื้นที่พลเมืองครบถ้วนแล้ว

(๒) โดยความตายของผู้กระทำความผิดพื้นที่พลเมือง

(๓) เมื่อมีการเปรียบเทียบความผิดอาญาตามมาตรา ๑๕ (๔)

(๔) เมื่อคดีขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒
แล้วแต่กรณี”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิجارณ์ เชาวพัฒน์วงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐบันทึกการกระทำความผิดพื้นที่พลเมือง
ของบุคคลใดรวมไว้ในบันทึกประวัติอาชญากรรม หรือในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิجارณ์ เชาวพัฒน์วงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการชำระค่าปรับพื้นที่พลเมือง
จะกำหนดให้ชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิجارณ์ เชาวพัฒน์วงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๔ เป็นดังนี้

ไว้เสนอแนะหน่วยงานที่สะท้อนหน้าที่ของบุคลากรของตบและทรงตราต่อไปด้วย ในกรณีที่เห็นว่ามี
ตบวงสวเป็นที่ยอมรับตบและทรงตราตบวงสวต่อไป และตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสว
ไว้ที่ตบและทรงตราตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสว
แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เห็นตบวงสวตบและทรงตราตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสว
ตบและทรงตราตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสว
และตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสว

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นายณัฐวุฒิ บัวประทุม นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์
และนายพิจารณ์ เขียวพัฒน์วงศ์ ขอแปรญัตติเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ ในวาระเริ่มแรกให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง
มีจำนวนตามที่เห็นสมควร โดยคณะกรรมการดังกล่าว ต้องมีจำนวนกรรมการผู้ซึ่งไม่ได้เป็นข้าราชการ
พนักงาน หรือลูกจ้างในหน่วยงานของรัฐ เป็นสัดส่วนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของทั้งหมด เพื่อให้คำแนะนำ
และคำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
รวมทั้งการเสนอแนะการออกกฎกระทรวง และระเบียบตามมาตรา ๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ วรรคสาม
โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการดังกล่าว และให้เลขาธิการ
คณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสว

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติของสวขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขียวพัฒน์วงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๗ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยพลเมืองตามพระราชบัญญัตินี้ **และให้ถือสวอัตราโทษปรับสว
ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสว**
ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสว

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๓๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๗ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ **และให้ถือสวอัตราโทษปรับสว
ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสว**
ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสวตบวงสว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสว

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๘ บรรดาความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพื้นที่พลเมืองก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้นให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาได้มีมติไม่เห็นชอบให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพื้นที่พลเมืองตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบัญชีบางมาตราหรือทุกมาตรา โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการเปลี่ยนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๙

มีการแก้ไข

มีกรรมการธิการขอสงวนความเห็น

นายขจิตร์ ชัยนิคม ขอสงวนความเห็น โดยขอแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๙ ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ไม่รวมถึง

(๑) ความผิดที่มีโทษจำคุกหรือโทษที่สูงกว่าสำหรับกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา เป็นผู้กระทำความผิด แต่มีโทษปรับสถานเดียวสำหรับกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดเพียงคนเดียว

(๒) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะให้พิฆริบโทษ สูงกว่าโทษปรับเมื่อกระทำความผิดอีกหรือเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

(๓) ความผิดในลักษณะที่เป็นการกระทำโดยทุจริตหรือการแสดงความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง

(๔) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวที่มีอัตราโทษขั้นต่ำตั้งแต่หนึ่งแสนบาท

(๕) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวที่มีอัตราโทษขั้นสูงตั้งแต่หนึ่งล้านบาท”

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒนาวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๐ ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกินที่กฎหมายนั้นกำหนด เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่

พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญาเป็นการปรับเป็น**พินัยค่าปรับพลเมือง**ไม่เกินอัตราที่กำหนด สำหรับการกำหนดโทษปรับอาญา

บรรดาข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กำหนดความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้เปลี่ยนความผิดอาญานั้นเป็นความผิดทาง**พินัยพลเมือง** และ**ให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นดังตลวง เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้**

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๔๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกินที่กฎหมายนั้นกำหนด เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญาเป็นการปรับเป็น**พินัย**ไม่เกินอัตราที่กำหนด สำหรับการกำหนดโทษปรับอาญา

บรรดาข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กำหนดความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้เปลี่ยนความผิดอาญานั้นเป็นความผิดทาง**พินัย** และ**ให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นดังตลวง เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้**

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๑

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัสร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒน์วงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๑ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดที่มีโทษทางปกครองตามกฎหมายในบัญชี ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทาง**พินัยพลเมือง**ตามพระราชบัญญัตินี้ และ**ให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังตลวง เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้**

ในกรณีที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้แล้ว ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็น**พินัยค่าปรับพลเมือง**ตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมิได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็น**พินัยค่าปรับพลเมือง**”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้
“มาตรา ๔๑ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดที่มีโทษทางปกครองตามกฎหมายในบัญชี ๓
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ที่ข้อว่าอัตราโทษปรับ
ทางปกครองที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๒

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒน์วงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๒ บรรดาความผิดทางพินัยพลเมืองที่เปลี่ยนจากความผิดอาญาที่มีโทษปรับ
สถานเดียวตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ หรือความผิดที่มีโทษทางปกครองตามมาตรา ๔๑
ที่ได้กระทำก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยพลเมือง ให้มีอายุความตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อน
วันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยพลเมืองดังกล่าว ในกรณีที่กฎหมายที่มีโทษทางปกครองใดไม่ได้กำหนดอายุความ
ไว้ในกฎหมายนั้น ให้มีอายุความตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณิธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เขาวพัฒน์วงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๓ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๓ บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยพลเมืองตามมาตรา ๓๗
มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐

(๑) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่า
ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการปรับ
เป็นพินัยไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ
ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องไปให้เจ้าหน้าที่ของรัฐภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยพลเมืองเพื่อดำเนินการต่อไป

(๓) ถ้าอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ศาลพิจารณาปรับเป็นพินัยค่าปรับพลเมือง
ตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๔ ผู้ใดต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็น
ความผิดทางทรัพย์สินพลเมืองตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ ให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น ถ้าผู้นั้นยังถูกกักขัง
แทนค่าปรับอยู่ก็ให้การกักขังนั้นสิ้นสุดลง และค่าปรับที่ยังไม่ได้ชำระให้เป็นอันพับไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๔/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

มาตรา ๔๕

มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ นางสาวณธิภัทร์ กุลเศรษฐสิทธิ์ และนายพิจารณ์ เชาวพัฒนวงศ์
ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๕ บรรดาความผิดที่มีโทษทางปกครองที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางทรัพย์สินพลเมือง
ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้มีคำสั่งให้ปรับทางปกครองแล้วก่อนพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๑
วรรคหนึ่ง การพิจารณาและการโต้แย้งคำสั่ง รวมทั้งการบังคับชำระค่าปรับให้ดำเนินการตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิดต่อไปจนแล้วเสร็จ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

บัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดกฎหมายลำดับที่ ๒๔ ลำดับที่ ๘๘
ลำดับที่ ๙๑ ลำดับที่ ๙๒ ลำดับที่ ๙๕ และลำดับที่ ๙๗ ในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ. ดังนี้

“บัญชี ๑

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

๑. พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔

ฯลฯ

๒๕. พระราชบัญญัติการรักษาสถาบันพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ฯลฯ

๘๘. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยบทวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๖๑

ฯลฯ

๕๑. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒

๕๒. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และตำรวจอาสาสมัครที่มีอำนาจพิทักษ์สันติราษฎร์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ฯลฯ

๕๕. พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๕

ฯลฯ

๕๗. พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๕

ฯลฯ”

บัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

ไม่มีการแก้ไข

บัญชี ๓ ท้ายพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

ไม่มีการแก้ไข

๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วพิจารณาตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วเห็นว่า ควรมีข้อสังเกตหรือควรปฏิบัติไว้ท้ายรายงาน ของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณา ดังนี้

๘.๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและมี ประสิทธิภาพ คณะกรรมการตามบทเฉพาะกาลตามร่างมาตรา ๓๖ ควรจัดทำข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อวางระเบียบปฏิบัติโดยอาศัยอำนาจตามร่างมาตรา ๘ วรรคสอง ในการแต่งตั้งให้พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งมี อำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งที่อยู่ในความรับผิดชอบของทั้ง กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงต่าง ๆ ที่มีการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยควร กำหนดระดับของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และคณะกรรมการดังกล่าวควรร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงต่าง ๆ จัดทำคู่มือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้ในการดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้

๘.๒ เนื่องจากการเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัย ไม่ได้ระบุเลขมาตราที่จะต้องมีการเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยไว้ด้วย ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนคณะรัฐมนตรีจึงควรมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดทำเอกสาร แสดงให้เห็นว่ากฎหมายมาตราใดที่ได้มีการเปลี่ยนโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยที่จะต้องดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งดำเนินการเผยแพร่ตัวบทกฎหมายฉบับที่มีการแก้ไขกรณี ดังกล่าวให้เป็นปัจจุบันแล้วในระบบกลางทางกฎหมายหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและโดยวิธีการอื่นใด ที่ทำให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถตรวจสอบและเข้าถึงกฎหมายได้โดยง่ายและอย่างกว้างขวาง

๘.๓ สำหรับความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยได้โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยสามารถกำหนดให้เปลี่ยนบางมาตราหรือทุกมาตรา และจะกำหนดเงื่อนไขในการเปลี่ยนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้ ซึ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ต้องเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้นต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา (Lay before Parliament) ตามเวลาที่กำหนดไว้ และเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาไม่ได้มีมติไม่เห็นชอบ ก็ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป ซึ่งการบัญญัติกฎหมายในลักษณะนี้ในนานาประเทศมีการใช้อยู่ อันเป็นการมอบให้ฝ่ายบริหารมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือรายละเอียดในเรื่องสำคัญให้มีผลใช้บังคับได้ โดยฝ่ายนิติบัญญัติต้องการตรวจสอบการใช้อำนาจของฝ่ายบริหารจึงกำหนดให้นำกฎหมายลำดับรองมาเสนอให้รัฐสภาตรวจสอบก่อนที่จะให้มีผลใช้บังคับ สำหรับประเทศไทยได้เริ่มนำหลักการนี้มาใช้ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด มีอำนาจออกระเบียบได้เอง แต่ต้องส่งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบได้ หรือในพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่บัญญัติให้มีการตราพระราชกฤษฎีการะบุชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาตที่ผู้รับใบอนุญาตสามารถชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ โดยกำหนดให้คณะรัฐมนตรีต้องส่งร่างพระราชกฤษฎีกาให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และหากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาไม่ได้มีมติทั้งท้วงก็ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป ในลักษณะเดียวกับที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาไม่เห็นชอบภายในกำหนดเวลา คณะรัฐมนตรีก็จะนำร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายมิได้ อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวจะมีประสิทธิภาพจริงก็ต่อเมื่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีข้อบังคับการประชุมและการแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณากฎหมายลำดับรองดังกล่าวและเสนอข้อสังเกตต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาในทำนองเดียวกับที่รัฐสภาสหราชอาณาจักรมีคณะกรรมการกฎหมายลำดับรอง ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบร่างกฎหมายลำดับรองที่ฝ่ายบริหารได้รับมอบอำนาจไปและนำมาเสนอต่อรัฐสภาเพื่อตรวจสอบก่อนใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความรอบคอบยิ่งขึ้น

๘.๔ เนื่องจากการปฏิรูประบบการกำหนดโทษในระบบกฎหมายไทยที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจพิจารณาและปรับเป็นพินัยได้เอง โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่และสิทธิของผู้ที่ถูกกล่าวหา ตลอดจนการชำระค่าปรับ หรือการร้องขอต่อศาลเพื่อทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับอย่างเช่นในคดีอาญา ซึ่งนับได้ว่าเป็นเรื่องใหม่และเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐและประชาชนในวงกว้าง คณะรัฐมนตรีจึงควรมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานศาลยุติธรรมเร่งดำเนินการอบรมให้ความรู้เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และผู้พิพากษา เพื่อให้เข้าใจระบบและหลักเกณฑ์ในการปรับเป็นพินัย ตลอดจนเผยแพร่ระบบการปรับเป็นพินัยตามกฎหมายนี้ให้ประชาชนสามารถเข้าใจกฎหมายและเข้าถึงกฎหมายได้โดยสะดวกและทั่วถึง

๘.๕ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีการเปลี่ยนความผิดอาญาเฉพาะที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัย แต่ในปัจจุบันกฎหมายอีกจำนวนมากที่กำหนดบทลงโทษสำหรับความผิดที่ไม่ร้ายแรงให้ผู้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายต้องได้รับโทษอาญาซึ่งมีโทษจำคุกและปรับที่สามารถเปรียบเทียบได้ คณะรัฐมนตรีจึงควรมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบ เร่งปรับปรุงบทบัญญัติที่เป็นการกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายที่ไม่ร้ายแรงและมีโทษอาญาซึ่งมีโทษจำคุกและปรับที่สามารถเปรียบเทียบได้เป็นความผิดทางพินัยต่อไป

๘.๖ ในร่างมาตรา ๒๖ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้วิธีพิจารณาความผิดทางพินัยเป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับการบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลหรือวิธีพิจารณาคดีของศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษที่ผ่านมาประมาณ ๑๑ ฉบับ คณะกรรมการฯ จึงยึดถือแนวทางดังกล่าว แต่มีข้อสังเกตว่าควรให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการ่วมกับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาศึกษากฎหมายต่างประเทศเพื่อหาข้อยุติว่าวิธีพิจารณาคดีต่าง ๆ ที่มอบอำนาจให้ศาลหรือประธานศาลตราขึ้นใช้นั้นสมควรนำร่างข้อบังคับดังกล่าวมาเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตรวจสอบก่อนประกาศใช้หรือไม่อย่างไร ต่อไป

๘.๗ เพื่อให้การลงโทษปรับทางอาญาเป็นไปตามความหนักเบาของการกระทำความผิดและสถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด เห็นสมควรให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการ่วมกับสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ศึกษากระบวนการลงโทษปรับตามสถานะทางเศรษฐกิจ (day fine) เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้มีฐานะเศรษฐกิจดีและผู้ด้อยฐานะ เนื่องจากการปรับทางอาญาในปัจจุบันไม่ได้มีการพิจารณาเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นระบบแต่ให้อยู่ในดุลยพินิจของศาล ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ใช้กันอยู่ในนานาอารยประเทศ

๙. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม และข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางสาวอรังลักษณ์ ลาพินี)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการปรับเป็นพินัย และให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวและความผิดที่มีโทษทางปกครองที่บัญญัติไว้ในกฎหมายบางฉบับเป็นความผิดทางพินัย

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ประกอบกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมายได้กำหนดให้มีการปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดโทษอาญาให้เหมาะสมกับสภาพความผิดหรือกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน เนื่องจากกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดโทษปรับ ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีย่อมสามารถชำระค่าปรับได้ แต่ผู้มีฐานะยากจนและไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระค่าปรับได้จะถูกกักขังแทนค่าปรับ อันกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างรุนแรง ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงข้อห้ามหรือข้อบังคับที่กฎหมายกำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติแล้ว จะพบว่ามีข้อห้ามหรือข้อบังคับจำนวนมากอาจรุกล้ำเข้าไปในสิทธิพื้นฐานหรือสร้างภาระอันเกินสมควรแก่ประชาชน และนับวันจะมีกฎหมายตราออกมากำหนดการกระทำให้เป็นความผิดมากขึ้น หลายนกรณีทำให้ประชาชนกลายเป็นผู้กระทำความผิดเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ บางกรณีกระทำไปเพราะความยากจนขั้นแค้น และเมื่อได้กระทำความผิดแล้ว ก็ต้องถูกนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น ถูกจับกุม คุมขัง พิมพ์ลายนิ้วมือ และลงบันทึกประวัติอาชญากรเป็นประวัติติดตัวตลอดไป และในที่สุดไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ กระบวนการที่กล่าวมาย่อมสร้างรอยต่างให้เกิดแก่ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้ามีทางใดที่จะป้องกันมิให้ประชาชนจะต้องตกเข้าสู่กระบวนการนั้นได้ จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและขจัดความเหลื่อมล้ำในสังคมลงได้ตามสมควร แม้ว่าการกำหนดมาตรการอันเป็นโทษที่ผู้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมิเพื่อให้กฎหมายมีสภาพบังคับ แต่โทษนั้นก็ไม่จำเป็นต้องใช้โทษอาญาเสมอไป ซึ่งนานาประเทศได้เริ่มปรับเปลี่ยนบทลงโทษจากความผิดอาญาเป็นมาตรการอื่นที่มีใช้โทษอาญามากขึ้น รวมทั้งการใช้มาตรการอื่นแทนการลงโทษทางอาญา เช่น การคุมประพฤติ

กรณีจึงสมควรที่ประเทศไทยจะพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับนานาประเทศ และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนยิ่งขึ้น โดยปรับเปลี่ยนโทษอาญาบางประการที่มุ่งต่อการปรับเป็นเงินตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ เปลี่ยนเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยที่สร้างขึ้นใหม่ไม่ให้มีสภาพเป็นโทษอาญา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่มีเงินชำระค่าปรับ อาจขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนการชำระค่าปรับได้ โดยไม่มีการกักขังแทนค่าปรับดังเช่นที่เป็นอยู่ในคดีอาญา การเปลี่ยนสภาพบังคับไม่ให้เป็นโทษอาญาโดยกำหนดวิธีการดำเนินการขึ้นใหม่เป็นการเฉพาะนี้ ย่อมจะช่วยให้ประชาชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดไม่ต้องเข้าสู่กระบวนการทางอาญา และไม่มีประวัติอาชญากรรมติดตัวอีกต่อไป การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้จะ เป็นกลไกทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมและขจัดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๗ และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแผนการปฏิรูปประเทศด้านกฎหมาย นอกจากนั้น สำหรับกฎหมายบางฉบับที่กำหนดให้มีโทษทางปกครอง แต่บัญญัติให้ฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีอาญาเพื่อบังคับชำระค่าปรับทางปกครองไว้แล้ว สมควรเปลี่ยนโทษดังกล่าวเป็นมาตรการปรับเป็นพินัยเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่ารัฐพึงกำหนดโทษอาญา เฉพาะความผิดร้ายแรง กรณีจึงเป็นการสมควรกำหนดให้การกระทำความผิดในลักษณะที่เป็น การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงและโดยสภาพไม่กระทบ ต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือไม่มีผลกระทบต่อส่วนรวม อย่างกว้างขวางเป็นความผิดทางพินัย โดยไม่ถือเป็นความผิดอาญา และให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัย สำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม โดยไม่ถือเป็นโทษอาญา

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวันนับแต่ วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ปรับเป็นพินัย” หมายความว่า สั่งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินที่กฎหมายกำหนด

“ความผิดทางพินัย” หมายความว่า การกระทำหรืองดเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎหมายนั้นบัญญัติให้ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน นายทะเบียน หรือชคนะบุคคล และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เรียกชื่ออย่างอื่น บรรดาที่กฎหมายบัญญัติให้มีอำนาจปรับเป็นพินัย หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ บททั่วไป

มาตรา ๕ การปรับเป็นพินัยตามกฎหมายทั้งปวง ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ให้ถือว่าการปรับเป็นพินัยหรือคำสั่งปรับเป็นพินัยเป็นการกระทำทางปกครองหรือคำสั่งทางปกครอง การปรับเป็นพินัยไม่เป็นโทษอาญา

มาตรา ๖ ในกรณีพระราชบัญญัตินี้มิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้แล้ว

ในกรณีปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้กระทำความผิดทางพินัยไม่สามารถพูด หรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้แจ้งหนังสือหรือเอกสารในรูปแบบที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยสามารถเข้าใจได้ หรือจะแจ้งให้ผู้กระทำความผิดทางพินัยทราบด้วยการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นก็ได้

ในกระบวนการพิจารณาความผิดทางพินัย หากผู้ถูกกล่าวหา หรือพยานไม่สามารถพูด หรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานอัยการ หรือศาล จัดหาลำมภาษามือให้ หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร

มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตามจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนดตามวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินจำนวนสูงสุดที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘ ให้นำบทบัญญัติในภาค ๑ บทบัญญัติทั่วไป ลักษณะ ๑ บทบัญญัติที่ใช้แก่ความผิดทั่วไป เฉพาะหมวด ๒ การใช้กฎหมายอาญา หมวด ๔ ความรับผิดในทางอาญา หมวด ๕ การพยายามกระทำความผิด และหมวด ๖ ตัวการและผู้สนับสนุน แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับแก่การปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นไปโดยเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบปฏิบัติในการปรับเป็นพินัย รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๙ ในการกำหนดค่าปรับเป็นพินัย ให้พิจารณาให้เหมาะสมกับข้อเท็จจริงดังต่อไปนี้

(๑) ระดับความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่ชุมชนหรือสังคมจากการกระทำ ความผิดทางพินัย และพฤติการณ์อื่นอันเกี่ยวกับสภาพความผิดทางพินัย

(๒) ความรู้ผิดชอบ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม การกระทำความผิดซ้ำ และสิ่งอื่นทั้งปวงเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางพินัย

(๓) ผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยหรือบุคคลอื่นได้รับจากการกระทำความผิดทางพินัย

(๔) สถานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดทางพินัย

ในการชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยร้องขอ และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่อาจชำระค่าปรับในคราวเดียวได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลจะให้ผ่อนชำระก็ได้ และในกรณีเช่นนั้นหากผู้กระทำความผิดทางพินัยผิดนัดงวดหนึ่งงวดใด โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้การผ่อนชำระเป็นอันยกเลิกและผู้กระทำความผิดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยที่ยังค้างชำระอยู่ให้ครบถ้วนภายในเวลาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลกำหนด หากไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๘ แล้วแต่กรณี

รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะวางระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดค่าปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่งและการผ่อนชำระตามวรรคสอง เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้และระเบียบของนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ วรรคสอง ก็ได้

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และกระทำความผิดทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจน **ขั้นต้น** เหลือทนทานหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิต ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องเพื่อให้กำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยผู้ใดเป็นบุคคลธรรมดา และไม่มีเงินชำระค่าปรับเป็นพินัย ผู้นั้นอาจยื่นคำร้องโดยแสดงเหตุผลอันสมควรเพื่อขอทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยได้

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้สั่งปรับเป็นพินัย และผู้นั้นไม่ได้แย้งคำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณามีคำสั่งต่อไป ถ้าคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล การยื่นคำร้องให้ยื่นต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิด

ทางพินัยเพราะเหตุแห่งความยากจนขั้นเด็ดขาดหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัส ในการดำรงชีวิต ศาลจะกำหนดค่าปรับเป็นพินัยต่ำกว่าที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือจะว่ากล่าวตักเตือน โดยไม่ปรับเป็นพินัย หรือหากผู้นั้นยินยอม จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงาน สาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ หรือในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้นั้นไม่มีเงินชำระค่าปรับ จะมีคำสั่งให้ผู้นั้นทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยก็ได้ หากผู้นั้นยินยอม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และผู้กระทำความผิดทางพินัยยินยอม ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่ง ตามวรรคสาม

ในกรณีที่ความปรากฏต่อศาลในขณะที่พิพากษาว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ศาลมีอำนาจสั่งตามวรรคสามได้แม้ผู้กระทำความผิดจะมีได้ยื่นคำร้องก็ตาม

ให้นำความในมาตรา ๓๐/๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การสั่ง ของศาลตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

หากผู้กระทำความผิดทางพินัยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไข ที่ศาลกำหนดในการทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์ ศาลจะเพิกถอนคำสั่ง และออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับ เป็นพินัยก็ได้ โดยให้หักจำนวนวันที่ทำงานมาแล้วออกจากค่าปรับเป็นพินัย

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๑ ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายใน กำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิด ทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาอันเป็นที่สุดท้ายให้ผู้ใดชำระค่าปรับเป็นพินัย ถ้าผู้นั้นมิได้ชำระหรือชำระค่าปรับเป็นพินัยแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และเกินห้าปีนับแต่วันที่มิได้ คำสั่งหรือคำพิพากษาดังกล่าว จะบังคับตามคำสั่งหรือคำพิพากษานั้นมิได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การขายทอดตลาดหรือจำหน่ายโดยวิธีอื่นซึ่งทรัพย์สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

26 ต.ก.
 มาตรา ๑๒/๑ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สั่งปรับเป็นพินัยรายงานการสั่งปรับเป็นพินัย ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดทราบ และให้หน่วยงานของรัฐจัดทำสรุปผลการปรับเป็นพินัย ของหน่วยงานนั้นแล้วเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ประชาชนทราบเป็นประจำทุกปี

หมวด ๒

กระบวนการพิจารณาคดีความผิดทางพินัย

มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดจะมีอำนาจปรับเป็นพินัยตามกฎหมายใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยนั้นบัญญัติไว้ ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยมิได้บัญญัติไว้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้นประกาศกำหนด

ในการกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่มีชื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖ วรรคสาม และถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงไม่เกินห้าหนึ่งหมื่นบาท จะกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐคนเดียวเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยก็ได้ แต่ถ้าค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติไว้มีอัตราอย่างสูงเกินห้าหนึ่งหมื่นบาท ต้องกำหนดให้การปรับเป็นพินัยกระทำเป็นองค์คณะประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่น้อยกว่าสามคน

มาตรา ๑๔ การกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดทางพินัยหลายบท ให้ใช้กฎหมายบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดในการปรับผู้กระทำความผิดทางพินัย

ก่อนที่ผู้กระทำความผิดทางพินัยจะชำระค่าปรับเป็นพินัย หากความปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายอื่นที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่าด้วย ให้ระงับการรับชำระค่าปรับเป็นพินัยและส่งสำนวนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจปรับเป็นพินัยสำหรับความผิดที่กฎหมายกำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงกว่า เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งต่อไป

ในกรณีที่ได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยและชำระค่าปรับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ในความผิดทางพินัยบทใดบทหนึ่งแล้วไม่ว่าจะเป็นบทที่กำหนดค่าปรับเป็นพินัยสูงสุดหรือไม่ ให้ความผิดทางพินัยสำหรับการกระทำนั้นความผิดในบทอื่นเป็นอันยุติ

มาตรา ๑๕ การกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญา ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าความผิดอาญานั้นไม่อาจเปรียบเทียบได้ ให้ระงับการดำเนินการปรับเป็นพินัย และแจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

(๒) ในกรณีตาม (๑) ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ปรับเป็นพินัยไปก่อนแล้ว การปรับเป็นพินัยดังกล่าวไม่เป็นการตัดอำนาจของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการที่จะดำเนินคดีอาญา และในกรณีที่ศาลในคดีอาญามีคำพิพากษาถึงที่สุดลงโทษอาญาแก่ผู้กระทำความผิด ให้ความผิดทางพินัยเป็นอันยุติและให้ศาลในคดีอาญาสั่งคืนค่าปรับเป็นพินัยที่ได้ชำระแล้วให้แก่ผู้กระทำความผิด ในกรณีที่ศาลในคดีอาญาพิพากษาลงโทษปรับไม่ว่าจะลงโทษจำคุกด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลในคดีอาญาสั่งให้นำค่าปรับเป็นพินัยที่ชำระแล้วมาหักกลับกับโทษปรับ หากยังมีจำนวนเงินค่าปรับเป็นพินัยที่ชำระแล้วเหลืออยู่ ให้ศาลในคดีอาญาสั่งให้คืนเงินที่เหลือนั้นให้แก่ผู้กระทำความผิดด้วย

(๓) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับ เป็นพินัย หรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยตามคำสั่ง ของศาลแล้ว ให้คดีอาญานั้นเป็นอันเลิกกัน แต่ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกค่าเสียหาย จากการกระทำของผู้กระทำความผิดนั้น

(๔) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่ เปรียบเทียบแล้ว ให้ความผิดทางพินัยนั้นเป็นอันยุติ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดกระทำความผิดทางพินัยอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ปรับเป็นพินัยผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ภายใต้บังคับวรรคสาม ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการปรับเป็นพินัย และความผิดทางพินัยตามวรรคหนึ่งอยู่ในอำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างหน่วยงานกัน ให้เจ้าหน้าที่ ของรัฐปรับเป็นพินัยในความผิดที่อยู่ในอำนาจของตน และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจพิจารณา ในความผิดทางพินัยอื่นทราบเพื่อดำเนินการต่อไปด้วย

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกัน หรือทำแทนกันในการดำเนินการปรับเป็นพินัยก็ได้ ระเบียบดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๗ เมื่อปรากฏต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าผู้ใดกระทำความผิดอันเป็นความผิด หลายกรรมต่างกัน และบางกรรมเป็นความผิดทางพินัย บางกรรมเป็นความผิดอาญา ให้เจ้าหน้าที่ ของรัฐปรับเป็นพินัยในกรรมที่เป็นความผิดทางพินัย และแจ้งให้พนักงานสอบสวนที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาสำหรับกรรมที่เป็นความผิดอาญาต่อไป

ในระหว่างการสืบสวนและสอบสวนการกระทำความผิดอาญา หากพบว่ามี การกระทำความผิดทางพินัย พร้อมอยู่ด้วย ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๑๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ พบเห็นว่ามี การกระทำความผิดทางพินัยไม่ว่าความผิดนั้นจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจง หรือแก้ข้อกล่าวหา นั้นตามสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงความผิดทางพินัยที่เกิดขึ้นในท้องที่ใด

มาตรา ๑๙ เมื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๘ แล้ว และเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีพยานหลักฐานเพียงพอว่าผู้ใดกระทำความผิดทางพินัย ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งปรับเป็นพินัย และส่งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ปรากฏตามหลักฐาน ทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาหรือตามที่ได้แจ้งไว้ ต่อหน่วยงานของรัฐ และให้ถือว่าผู้นั้นได้รับแจ้งตั้งแต่วันครบ สามสิบ วันนับแต่วันที่ปรากฏ ในทะเบียนตอบรับ

มาตรา ๒๐ คำสั่งปรับเป็นพินัยตามมาตรา ๑๙ ให้ทำเป็นหนังสือโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดทางพินัย
- (๒) อัตราค่าปรับเป็นพินัยที่กฎหมายบัญญัติ และจำนวนค่าปรับเป็นพินัยที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดให้ต้องชำระ
- (๓) ระยะเวลาที่ต้องชำระซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง
- (๔) กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำเนินการต่อไป ถ้าผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธข้อกล่าวหาหรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๔/๑) สิทธิในการขอผ่อนชำระตามมาตรา ๙ วรรคสอง หรือการยื่นคำร้องขอต่อศาลตามมาตรา ๑๐

(๕) รายละเอียดอื่นใดที่เห็นสมควรอันจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจสภาพแห่งการกระทำความผิดหรือที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา ๒๑ ความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ ไม่ใช่บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับความผิดทางพินัยที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้บัญญัติวิธีดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะหรือแตกต่างไปจากบทบัญญัติแห่งมาตราดังกล่าว

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๙ ปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ชำระค่าปรับเป็นพินัยภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย พยานหลักฐาน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลต่อไป เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่ต้องส่งให้พนักงานอัยการ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพบการกระทำความผิดทางพินัย ให้มีหน้าที่แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบกฎหมายนั้น ๆ เพื่อพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป เว้นแต่เป็นความผิดทางพินัยที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีเช่นนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา ๒๔ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนคดีความผิดทางพินัยจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หากพนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ดำเนินการเพื่อฟ้องคดีต่อศาล โดยจะมีหรือไม่มีตัวผู้ถูกกล่าวหาไปศาลก็ได้

ในกรณีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้แจ้งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบพร้อมทั้งเหตุผล หากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ทำความเข้าใจเสนอไปยังผู้ดำรงตำแหน่งเหนือพนักงานอัยการที่มีคำสั่งเพื่อชี้ขาด เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ให้พนักงานอัยการแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นหนังสือด้วย

ในการพิจารณาสำนวน พนักงานอัยการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม รวมทั้งมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำได้ตามที่เห็นสมควร หรือจะสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ และการกำหนดผู้มีอำนาจชี้ขาดความเห็นแย้ง ให้อัยการสูงสุดออกระเบียบให้พนักงานอัยการปฏิบัติได้ และเพื่อประโยชน์ในการประสานและร่วมมือกันในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนรวมทั้งสอดคล้องกับเขตอำนาจของพนักงานอัยการ อัยการสูงสุดจะมีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบถึงแนวปฏิบัติในการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการ ในแต่ละท้องที่ก็ได้

มาตรา ๒๔/๑ ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางพินัย หากพนักงานอัยการ เห็นว่าเป็นความผิดทางอาญาหรือมีการกระทำความผิดทางอาญารวมอยู่ด้วย ให้พนักงานอัยการ แจ้งให้พนักงานสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินคดีอาญาต่อไป

ในการพิจารณาสำนวนคดีความผิดทางอาญา หากพนักงานอัยการเห็นว่าเป็นความผิดทางพินัยหรือมีการกระทำความผิดทางพินัยรวมอยู่ด้วย ให้พนักงานอัยการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการปรับเป็นพินัยต่อไป

มาตรา ๒๕ โทษคดีผิดพิพากษา ถ้าผู้กระทำความผิดทางพินัยชำระค่าปรับ เป็นพินัยครบถ้วนตามจำนวนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนด มาตรา ๑๕ ก่อนฟ้องคดีต่อศาล ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยุติการดำเนินการฟ้องคดี หรือถ้าได้มีการฟ้องคดี ต่อศาลแล้ว ก่อนศาลมีคำพิพากษา ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดี

มาตรา ๒๖ ให้ศาลแขวง ศาลจังหวัด ศาลอาญาที่มีเขตอำนาจ หรือศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษ ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น เป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดทางพินัย เว้นแต่ ในเขตกรุงเทพมหานครจะให้ชั้นอุทธรณ์ของศาลอุทธรณ์โต ให้ชั้นไปตมข้อบังคับตมบรรดสอง

วิธีพิจารณาคดีความผิดทางพินัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกา / โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ข้อบังคับตามวรรคสองต้องคำนึงถึงความสะดวก รวดเร็ว เป็นธรรม / และไม่เป็นภาระแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และจะกำหนดให้ศาลพิจารณาลับหลังจำเลยก็ได้ / แต่ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด จำเลยมีสิทธิแต่งตั้งทนายความหรือบุคคลอื่นซึ่งมีคุณสมบัติ ตามที่กำหนดในข้อบังคับให้มาต่อสู้คดีแทนได้ โดยมีให้ถือว่าเป็นการพิจารณาลับหลังจำเลย และในการส่งเอกสารให้กำหนดให้สามารถส่งทางอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศอื่น ที่เหมาะสมได้ด้วย ในกรณีสมควร จะกำหนดค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดีไว้ด้วยก็ได้ ข้อบังคับดังกล่าวเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๗ เมื่อความผิดทางพินัยเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นในเขตอำนาจของศาลใด ให้ฟ้องที่ศาลนั้น แต่ถ้าความผิดทางพินัยเกิดขึ้นในหลายท้องที่ ให้ฟ้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งได้

ในกรณีที่ไม่ปรากฏชัดว่าความผิดทางพินัยเกิดขึ้นในท้องที่ใด ให้ฟ้องต่อศาลที่ผู้กระทำความผิดมีที่อยู่ แต่ถ้าไม่ทราบที่อยู่ของผู้กระทำความผิด ให้ถือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร หากมีผู้กระทำความผิดหลายคน ให้ฟ้องต่อศาลที่ผู้กระทำความผิดคนใดคนหนึ่งมีที่อยู่

มาตรา ๒๘ ผู้ใดต้องคำพิพากษาให้ชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาที่ศาลกำหนด ให้ศาลมีอำนาจออกหมายบังคับคดีเพื่อยึดทรัพย์สินหรืออายัดสิทธิเรียกร้องในทรัพย์สินของผู้นั้นเพื่อชำระค่าปรับเป็นพินัย

มาตรา ๒๙ ให้นำความในมาตรา ๒๙/๑ วรรคสองและวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับแก่การบังคับคดีตามคำสั่งศาลตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๘ ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลในปัญหาข้อเท็จจริง และจำนวนค่าปรับเป็นพินัย

ผู้กระทำความผิดทางพินัยมีสิทธิอุทธรณ์ปัญหาข้อกฎหมายตามเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา ๒๖ เงื่อนไขดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์และสังคมโดยรวมในการรับภาระค่าใช้จ่ายประกอบกัน

คำพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๑ คดีความผิดทางพินัยเป็นอันยุติ ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อมีการชำระค่าปรับเป็นพินัยหรือทำงานบริการสังคมหรือทำงานสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับเป็นพินัยครบถ้วนแล้ว
- (๒) โดยความตายของผู้กระทำความผิดทางพินัย
- (๓) เมื่อมีการเปรียบเทียบความผิดอาญาตามมาตรา ๑๕ (๔)
- (๔) เมื่อคดีขาดอายุความตามมาตรา ๑๑ หรือพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐบันทึกการกระทำความผิดทางพินัยของบุคคลใดรวมไว้ในบันทึกประวัติอาชญากรรม หรือในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการชำระค่าปรับเป็นพินัย จะกำหนดให้ชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้

มาตรา ๓๔ ค่าปรับเป็นพินัยให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยหรือกฎหมายอื่นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๕ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ขัดต่อมาตรา ๘ วรรคสอง มาตรา ๙ วรรคสาม มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖ วรรคสาม มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๔ วรรคสี่ มาตรา ๒๖ วรรคสอง และมาตรา ๓๓ ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ขัดแล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาก่อนวันพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่ขัดดังกล่าวต้องไม่ใช่บังคับก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๖ ในวาระเริ่มแรกให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่เห็นสมควร เพื่อให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการเสนอแนะการออกกฎกระทรวง และระเบียบ ตามมาตรา ๘ วรรคสอง และมาตรา ๑๖ วรรคสาม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการดังกล่าว และให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อครบห้าปีหลังจากที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประเมินความจำเป็นในการให้มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีคณะกรรมการต่อไปให้เสนอแนะหน่วยงานที่จะทำหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการต่อไปด้วย ในกรณีที่เห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีคณะกรรมการดังกล่าวต่อไป และคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบด้วย ให้คณะกรรมการดังกล่าวสิ้นสุดลง นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติหรือวันที่คณะรัฐมนตรีกำหนดแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เห็นควรมีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งต่อไป คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปเป็นคราว ๆ หรือตลอดไปก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น การแต่งตั้งและวาระการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๗ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ บรรดาความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้น ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้มีมติไม่เห็นชอบ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว เป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบัญชีบางมาตราหรือทุกมาตรา โดยจะกำหนดเงื่อนไข ในการเปลี่ยนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๓๙ ความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ และบัญชี ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ไม่รวมถึง

(๑) ความผิดที่มีโทษจำคุกหรือโทษที่สูงกว่าสำหรับกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา เป็นผู้กระทำความผิด แต่มีโทษปรับสถานเดียวสำหรับกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดเดียวกันนั้น

(๒) ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวแต่มีเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะให้ เพิ่มโทษสูงขึ้น กว่าโทษปรับเมื่อกระทำความผิดอีกหรือเมื่อมีเหตุอื่นตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกินที่กฎหมายนั้นกำหนด เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญาเป็นการปรับเป็นพินัยไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนด โทษปรับอาญา

บรรดาข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กำหนดความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้เปลี่ยนความผิดอาญานั้นเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๑ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองตามกฎหมายในบัญชี ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับ ทางปกครองที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่กฎหมายตามวรรคหนึ่งได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้แล้ว ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวมิได้กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับทางปกครองไว้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ เป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย

มาตรา ๔๒ บรรดาความผิดทางพินัยที่เปลี่ยนจากความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ หรือความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๔๑ ที่ได้กระทำก่อนวันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย ให้มีอายุความตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อน วันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยดังกล่าว ในกรณีที่กฎหมายที่มีโทษปรับทางปกครองใดไม่ได้กำหนด อายุความไว้ในกฎหมายนั้น ให้มีอายุความตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓ บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๗
มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐

(๑) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่า
ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการปรับ
เป็นพินัยไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ
ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องไปให้เจ้าหน้าที่ของรัฐภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยเพื่อดำเนินการต่อไป

(๓) ถ้าอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ศาลพิจารณาปรับเป็นพินัย
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔ ผู้ใดต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็น
ความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ ให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความ
ผิด และให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดนั้น ถ้าผู้นั้นยังถูกกักขัง
แทนค่าปรับอยู่ก็ให้การกักขังนั้นสิ้นสุดลง และค่าปรับที่ยังไม่ได้ชำระให้เป็นอันพับไป

มาตรา ๔๔/๑ บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย
ตามพระราชบัญญัตินี้ หากมีการบันทึกประวัติอาชญากรรมของบุคคลผู้กระทำความผิด
หรือมีการบันทึกไว้ในฐานะเป็นประวัติอาชญากรรม ให้ประวัตินั้นเป็นอันสิ้นผล และจะนำไปใช้
ยันบุคคลนั้นในทางที่เป็นโทษมิได้

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๓๒ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่และอำนาจจัดทำ
หรือจัดเก็บประวัติอาชญากรรมตามวรรคหนึ่งลบข้อมูลความผิดทางอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิด
ทางพินัยของบุคคลที่ถูกบันทึกในประวัติอาชญากรรมสำหรับความผิดนั้น ให้แล้วเสร็จภายใน
สามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่ความผิดอาญานั้นเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย

มาตรา ๔๕ บรรดาความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัย
ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้มีคำสั่งให้ปรับทางปกครองแล้วก่อนพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๔๑
วรรคหนึ่ง การพิจารณาและการโต้แย้งคำสั่ง รวมทั้งการบังคับชำระค่าปรับให้ดำเนินการตาม
หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิดต่อไปจนแล้วเสร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ผู้ใดกระทำความผิดที่มีโทษปรับทางปกครองก่อนวันพ้นกำหนด
ระยะเวลาตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมิได้มีคำสั่งให้ปรับทางปกครองก่อนวันพ้น
กำหนดระยะเวลาดังกล่าว การดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บัญชี ๑

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

๑. พระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔
๒. พระราชบัญญัติกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๖๒
๓. พระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙
๔. พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐
๕. พระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗
๖. พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
๗. พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. ๒๕๕๘
๘. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
๙. พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๐. พระราชบัญญัติการชลประทานหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕
๑๑. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๒. พระราชบัญญัติการฌาปนกิจสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๓. พระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๙๔
๑๔. พระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๕. พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๖. พระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๗. พระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘
๑๘. พระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๙. พระราชบัญญัติการผลิตผลิตภัณฑ์ซีดี พ.ศ. ๒๕๔๘
๒๐. พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๑
๒๑. พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑
๒๒. พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๓. พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๓
๒๔. พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. ๒๕๖๒
๒๕. พระราชบัญญัติการเรียกเงินสมทบเข้ากองทุนระหว่างประเทศเพื่อชดเชยความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๖. พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔
๒๗. พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕
๒๘. พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๙. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
๓๐. พระราชบัญญัติกำลังพลสำรอง พ.ศ. ๒๕๕๘
๓๑. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัท จำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๔๙๙
๓๒. พระราชบัญญัติกำหนดค่าธรรมเนียมการใช้นายยนต์รับทางหลวงและสะพาน พ.ศ. ๒๔๙๗
๓๓. พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒

๓๔. พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕
๓๕. พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑
๓๖. พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐
๓๗. พระราชบัญญัติคลังสินค้า ไซโล และห้องเย็น พ.ศ. ๒๕๕๘
๓๘. พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔
๓๙. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙
๔๐. พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๔๙๓
๔๑. พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗
๔๒. พระราชบัญญัติควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๔๓. พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๔๔. พระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒
๔๕. พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐
๔๖. พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒
๔๗. พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐
๔๘. พระราชบัญญัติควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและโรคจากสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๒
๔๙. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
๕๐. พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔
๕๑. พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางแพ่งต่อความเสียหายจากมลพิษน้ำมันอันเกิดจากเรือ พ.ศ. ๒๕๖๐
๕๒. พระราชบัญญัติคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๕๓. พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ๒๕๔๓
๕๔. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
๕๕. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
๕๖. พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๓
๕๗. พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
๕๘. พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๔๒
๕๙. พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๖
๖๐. พระราชบัญญัติเครื่องแบบทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๗
๖๑. พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พ.ศ. ๒๕๕๑
๖๒. พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๖๓. พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๕๘
๖๔. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔
๖๕. พระราชบัญญัติชิงช้า พ.ศ. ๒๕๕๘
๖๖. พระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑
๖๗. พระราชบัญญัติจดทะเบียนเครื่องจักร พ.ศ. ๒๕๑๔
๖๘. พระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖
๖๙. พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒
๗๐. พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖
๗๑. พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘

๗๒. พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘
๗๓. พระราชบัญญัติเชื้อโรคและพิษจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๗๔. พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. ๒๔๙๙
๗๕. พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
๗๖. พระราชบัญญัติทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. ๒๕๔๒
๗๗. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
๗๘. พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕
๗๙. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๘๐. พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘
๘๑. พระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๐
๘๒. พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕
๘๓. พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖
๘๔. พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. ๒๕๐๙
๘๕. พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕
๘๖. พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕
๘๗. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓
๘๘. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
๘๙. พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗
๙๐. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙
๙๑. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒
๙๒. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง พ.ศ. ๒๕๕๙
๙๓. พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔
๙๔. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗
๙๕. พระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔
๙๖. พระราชบัญญัติปุ๋ย พ.ศ. ๒๕๑๘
๙๗. พระราชบัญญัติพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๕๙
๙๘. พระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘
๙๙. พระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๔๙๖
๑๐๐. พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๑๐๑. พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๐๒. พระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐
๑๐๓. พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑
๑๐๔. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑
๑๐๕. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. ๒๕๐๓
๑๐๖. พระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๐๗. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๐๘. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘
๑๐๙. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒

๑๑๐. พระราชบัญญัติรักษาคล่องประปา พ.ศ. ๒๕๒๖
๑๑๑. พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๑๒. พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗
๑๑๓. พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑
๑๑๔. พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๑๕. พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๑๖. พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
๑๑๗. พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๑๘. พระราชบัญญัติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๑๙. พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๒๐. พระราชบัญญัติโรงงานผลิตอาวุธของเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๒๑. พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕
๑๒๒. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๒๓. พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓
๑๒๔. พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๒๕. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๒๖. พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔
๑๒๗. พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๔๒
๑๒๘. พระราชบัญญัติวิชาชีพกายภาพบำบัด พ.ศ. ๒๕๔๗
๑๒๙. พระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. ๒๕๒๘
๑๓๐. พระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๓๑. พระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๓๒. พระราชบัญญัติวิชาชีพการสาธารณสุขชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๓๓. พระราชบัญญัติวิชาชีพทันตกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๓๔. พระราชบัญญัติวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๗
๑๓๕. พระราชบัญญัติวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๓๖. พระราชบัญญัติวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๕๖
๑๓๗. พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
๑๓๘. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๓๙. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาและคุ้มครองสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๔๐. พระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑
๑๔๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการไฟฟ้า พุทธศักราช ๒๔๘๔
๑๔๒. พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการอัยย์ พ.ศ. ๒๕๒๔
๑๔๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๔๔. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๐
๑๔๕. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๔๖. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๔๗. พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙
๑๔๘. พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

๑๔๙. พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑
๑๕๐. พระราชบัญญัติสถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓
๑๕๑. พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑
๑๕๒. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖
๑๕๓. พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓
๑๕๔. พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐
๑๕๕. พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๒๖
๑๕๖. พระราชบัญญัติสภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๕๗. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๕๘. พระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๗
๑๕๙. พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๔
๑๖๐. พระราชบัญญัติสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๐
๑๖๑. พระราชบัญญัติสมาคมการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙
๑๖๒. พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๖๓. พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒
๑๖๔. พระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๖๕. พระราชบัญญัติสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๑๗
๑๖๖. พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๕๖๔
๑๖๗. พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘
๑๖๘. พระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๖๙. พระราชบัญญัติหอการค้า พ.ศ. ๒๕๐๙
๑๗๐. พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๗๑. พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๙๔
๑๗๒. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
๑๗๓. พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐
๑๗๔. พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. ๒๕๒๗
๑๗๕. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๙๐
๑๗๖. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

บัญชี ๒

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

๑. พระราชบัญญัติการค้ำน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓
๒. พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓
๓. พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗
๔. พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๓
๕. พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐
๖. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕
๗. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒
๘. พระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๑
๙. พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘
๑๐. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
๑๑. พระราชบัญญัติควบคุมการส่งเสริมการตลาดอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก พ.ศ. ๒๕๖๐
๑๒. พระราชบัญญัติช่างรังวัดเอกชน พ.ศ. ๒๕๓๕
๑๓. พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕
๑๔. พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑
๑๕. พระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐
๑๖. พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๑
๑๗. พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗
๑๘. พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. ๒๕๖๒
๑๙. พระราชบัญญัติภาษีการรับมรดก พ.ศ. ๒๕๕๘
๒๐. พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔
๒๑. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๒. พระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐
๒๓. ประมวลกฎหมายยาเสพติด
๒๔. พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๕. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๖. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
๒๗. พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตต์การประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒
๒๘. พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐
๒๙. พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒
๓๐. พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖
๓๑. พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕
๓๒. พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒
๓๓. พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒

บัญชี ๓

ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

๑. พระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒
๒. พระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑
๓. พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๗.๑๔/๕๐๕๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่รับ..... ๗๒๐๒/๕๕๖๖
วันที่..... ๑๓ มิ.ย. ๕๕
เวลา..... ๑๔.๕๖๖

รัฐสภา

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายกรุงศรีวิไล สุทินเผือก	๒. ศาสตราจารย์พิเศษกาญจนาภรณ์ สิวโรจน์
๓. นายเกรียงไกร นาควะรี	๔. นายเกรียงศักดิ์ ฝ้ายสีงาม
๕. นายขจิตร์ ชัยนิคม	๖. นายคำคุณ สิทธิสมาน
๗. นายจัตรงค์ เสริมสุข	๘. ศาสตราจารย์พิเศษชัยเกษม นิตสิริ
๙. นายชัยรัตน์ วงศ์วีระธร	๑๐. พลเอก ชูศักดิ์ เมฆสุวรรณ
๑๑. นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ	๑๒. นายดิศทัต คำประกอบ
๑๓. นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	๑๔. นายธนดล สุวัฒน์ฤทธิ
๑๕. นางสาวอรังลักษณ์ ลาพินี	๑๖. นายนพดล แก้วสุพัฒน์
๑๗. นายนพพล เหลืองทองนารา	๑๘. ศาสตราจารย์กิตติคุณบวรศักดิ์ อุวรรณโณ
๑๙. นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	๒๐. นายพลวัฒน์ โรจน์บุญฤทธิ
๒๑. นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	๒๒. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช
๒๓. นายมุขามัตอารีพิน จะปะภิกษา	๒๔. นางวรารัตน์ อติแพทย์
๒๕. พลเอก วสันต์ สุริยมงคล	๒๖. พลตำรวจตรี วิชัย สังข์ประไพ
๒๗. นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์	๒๘. นายสังคีต พิริยะรังสรรค์
๒๙. นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์	๓๐. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
๓๑. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๓๒. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล
๓๓. นายอมร นิลเปรม	๓๔. รองศาสตราจารย์อานนท์ มาเม้า
๓๕. นายอำพล จินดาวัฒนะ	

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและฉะฉาน ๑

สำนักการประชุม

เลขที่รับ ๑๔๘ / ๒๕๖๕

วันที่ ๑๓ / มิ.ย. / ๖๕ เวลา ๑๕.๕๕

กลุ่มงานระเบียบวาระ

รับที่ ๒๗๐, ๒๕๖๕

วันที่ ๑๓ / มิ.ย. / ๖๕ เวลา ๑๖.๐๐ น. / บัดนี้ ...

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่ ๒๗๐ / ๒๕๖๕

วันที่ ๑๓ / มิ.ย. / ๖๕ เวลา ๑๖.๐๐ น.

ส่งกลุ่มงาน..... พรม.๑ดำเนินการ

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ศาสตราจารย์กิตติคุณบรรศักดิ์ อูธรรมโณ)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการวิสามัญ

กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๖๑๑๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ adhoc_committee@hotmail.com